

Елегія про одну ніч

Володимир Підпалий

С. Т.

Ніч яка – мов птаха чорне око!
Сніг зійшов. Оголена земля
темряву глибоку і високу
в серце вихиля...

Чи поснуло все, а чи дрімає?
Тільки холод тихо так повзе
під сорочку, тіло пропікає,
спопеляє все...

А коли і справді там – до лісу –
косоокий заєць пропетля, –
равликом у темряву залізе
і замре – земля...

Ніч яка! Мов птаха чорне око!
Сніг зійшов. Оголена земля
темряву глибоку і високу
в серце вихиля...